

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ТЕХНІКУМ ПРОМИСЛОВОЇ АВТОМАТИКИ
ОДЕСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

МАТЕРІАЛИ

III-ї науково-методичної конференції
серед викладачів ВНЗ I-II рівнів акредитації
Одеської національної академії харчових технологій

***Послідовність загальної середньої, професійної та вищої
освіти як потреба і виклик сучасного суспільства***

25 березня 2016 року

Одеса-2016

Склад оргкомітету конференції:

Голова:

Трішин Федір Анатолійович

проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи, к.т.н, доцент

Заступник голови:

Єпур Ольга Сергіївна

директор технікуму промислової автоматики ОНАХТ

Члени оргкомітету:

Глушков Олег Анатолійович

директор технікуму газової і нафтової промисловості ОНАХТ

Коваленко Анатолій Володимирович

директор Одеського технічного коледжу ОНАХТ

Левчук Юлія Сергіївна

заступник начальника методичного відділу ОНАХТ

Лукіяник Олександр Григорович

директор механіко-технологічного технікуму ОНАХТ

Мураховський Валерій Генріхович

начальник методичного відділу ОНАХТ, к.ф-м.н., доцент

Секретар оргкомітету:

Оксаніченко Вікторія Леонідівна

заступник директора з навчально-методичної роботи технікуму промислової автоматики ОНАХТ

Напрями роботи конференції:

1. Організаційні та методичні засоби впровадження новітніх технологій навчання, виховання студентів та забезпечення якості освіти.
2. Використання інформаційних та комунікаційних технологій в освітньому процесі.
3. Організація самостійної роботи студентів як важлива складова забезпечення якості вищої освіти.
4. Формування професійних компетентностей майбутнього фахівця.

ЗМІСТ

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-БІБЛІОТЕЧНИХ РЕСУРСІВ ВНЗ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	
Баюш О.О.	7
ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В УПРАВЛІННІ РОБОТОЮ ЦИКЛОВОЇ КОМІСІЇ	
Бойко А.О.	12
ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ РЕСУРСІВ МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ У СИСТЕМІ ОСВІТИ	
Бурлака Г. І.	16
ФОРМУВАННЯ ОСНОВНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ СТУДЕНТІВ НА ЗАНЯТТЯХ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО ЦИКЛУ	
Виходцевська Ю.О.	22
ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОСТІ В НАВЧАЛЬНІЙ ТА ВИХОВНІЙ РОБОТІ	
Глушук С.П.	31
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ, ОРГАНІЗАЦІЙНІ ТА МЕТОДИЧНІ ЗАСОБИ ВПРОВАДЖЕННЯ НОВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ	
Дмитрієва Н.О.	36
ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ЗАНЯТТЯХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ	
Доломанчук О.М.	42
ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТА КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ	
Єнур І.Г.	49
ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТА КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ЗАНЯТТЯХ ЗІ СТУДЕНТАМИ ТЕХНІКУМУ З ДИСЦИПЛІН ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ТА ЗАХИСТУ ВІТЧИЗНИ	
Кірільонков В.В.	53
ШЛЯХИ ЦІЛІСНОГО СПРИЙНЯТТЯ СТУДЕНТАМИ ІСТОРИЧНИХ ЯВИЩ ТА ПРОЦЕСІВ	
Кічук О.М.	60
РАЦІОНАЛЬНА ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ НА ПРИКЛАДІ ВИВЧЕННЯ ПРЕДМЕТУ «АРХІТЕКТУРА КОМП'ЮТЕРІВ»	
Клименко О.Г.	65
ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ВИВЧЕННЯ МАТЕМАТИКИ	
Комкова О.А.	69
ДОСВІД ВПРОВАДЖЕННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ СИСТЕМИ	

2. Гончаренко С.У. Український педагогічний енциклопедичний словник. Видання друге, доповнене і виправлене – Рівне: Волинські обереги, 2011. – 522 с.
3. Заболотний В.Ф. Дидактичні засади застосування мультимедіа у формуванні методичної компетентності майбутніх учителів фізики : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня докт. пед. наук : спец. 13.00.02 “Теорія та методика навчання (фізика)”/В.Ф. Заболотний . – Київ. – 2010. – 38 с.
4. Коваль Т.І. Підготовка викладачів вищої школи: інформаційні технології у педагогічній діяльності : навч.-метод. посіб. / Т.І. Коваль. – К. : Вид. центр НЛУ, 2009. – 380 с.
5. Козлакова Г.О. Теоретичні і методичні основи застосування інформаційних технологій у вищій технічній освіті: Монографія. – К. : ІЗМН, ВІПОЛ, 1997. – 180 с.

*Кічук О.М.
викладач історії,
голова циклової комісії
соціально-економічних дисциплін
Механіко-технологічний технікум ОНАХТ*

«ШЛЯХИ ЦІЛІСНОГО СПРИЙНЯТТЯ СТУДЕНТАМИ ІСТОРИЧНИХ ЯВИЩ ТА ПРОЦЕСІВ»

Вивчення історії є одним із найважливіших чинників формування національної свідомості народу. “Без знання минулого неможливо точне поняття про сучасне”, – справедливо наголошував видатний український історик М.С.Грушевський. За короткий час в Україні створено нову цілісну систему викладання історії України та Всесвітньої історії, повністю оновлено зміст та структуру історичної освіти. Вона повністю звільнена від ідеологічних, вузько класових підходів і поглядів на розвиток суспільства, оцінювання минулого та перспективи майбутнього. Новий навчально-методичний комплекс зорієнтований на пріоритети науки, гуманістичні та демократичні цінності, інноваційні педагогічні технології, їхнє поєднання з досягненнями народної педагогіки.

Однією з проблем викладання історії є комплексний підхід до засвоєння історичного матеріалу. Як правило, більшість студентів в цілому володіють історичними фактами, можуть викладати їх у хронологічній послідовності та знають найважливіші історичні дати. У той же час проблемою залишається формування загального історичного світогляду. Студенти досить абстрактно уявляють історичний процес. Викликає труднощі оперування та використання понятійного апарату. Студенти повинні знати, у яку історичну епоху відбувається та чи інша історична подія, у чому полягає її сутність та історичне

значення. Теоретичні та фактологічні знання з'єднують із знаннями про історичну добу (тисячоліття, століття, дата).

Якими ж шляхами можна формувати цілісне сприйняття історичних процесів?

Проблемне навчання на заняттях історії

Під проблемним навчанням розуміють сукупність методів, за допомогою яких перед студентами створюється проблемна ситуація, формуються проблеми, шукаються шляхи їх вирішення та саме рішення. Умовою для створення проблемної ситуації є включення в заняття кількох, часом суперечливих поглядів щодо проблеми, яка вивчається. Студенти повинні вибрати правильну точку зору та обґрунтувати її.

Рішення проблемних завдань на заняттях історії є найвищим етапом організації роботи зі студентами. На відміну від звичайних занять, проблемне навчання спитається не тільки на пізнання історичних фактів та подій, а на розкриття причинно-наслідкових зв'язків. Чітке формулювання навчальної проблеми – одне із головних завдань, від якого залежить успіх та результативність заняття.

Характерною рисою проблемного навчання є постановка перед студентами проблемної ситуації, яка спонукає їх не тільки користуватися готовими знаннями, але й самостійно (або під керівництвом вчителя) здобувати нові знання. Схематично це може мати такий вигляд.

Репродуктивне навчання

Проблемне навчання

Існують різноманітні шляхи створення проблемної ситуації:

- постановка проблемних завдань;
- організація дискусії на заняттях;
- організація пошукової роботи студентів.

Проблемна ситуація на занятті залежить від:

- характеру навчального матеріалу;
- актуальних проблем сучасності;
- життєвого досвіду студентів.

Організація проблемного уроку може мати такий вигляд:

При оцінюванні проблемних завдань високо оцінюються використання:

- знань з історії;
- знань з літератури;
- довідкових джерел;
- засобів масової інформації.

Міжпредметні зв'язки на заняттях історії

Координація історичної освіти з іншими гуманітарними предметами відкриває шляхи підвищення ефективності викладання історії. Звернення вчителів до змісту і методів суміжних дисциплін дає можливість значно розширити вирішення завдань навчально-виховного процесу. Особливе місце у відтворенні подій історичного минулого займає художня література. За допомогою художнього твору викладач одержує змогу реконструювати історичні події, показати колорит епох, узагальнити образи історичних діячів.

Звернення до художньої літератури, передовсім до поезії, відкриває можливості створення особливої емоційної атмосфери уроку. Практичний досвід це підтверджує. Наприклад, при вивченні теми "Війна радянської Росії з Українською народною Республікою. Проголошення незалежності УНР" велике психологічне враження на студентів має вірш Павла Тичини "Пам'яті Тридцяти":

На Аскольдовій	<i>І Дніпро-ріка...</i>
Могилі	На кого завзявся
Поховали їх –	Каїн?
Тридцять мучнів	Боже, покарай! –
українців,	Понад все вони
Славних, молодих...	любили
На Аскольдовій	Свій коханий край.
Могилі	Вмерли в Новім
Український цвіт! –	Заповіті
По кривавій	З славою святих, –
по дорозі	На Аскольдовій
Нам іти у світ.	Могилі
На кого посміла	Поховали їх.
Знятись	
Зрадника рука? –	
Квітне сонце, грає	
вітер	

Робота студентів з історичними документами

Важливого значення для розкриття історичного минулого набуває опрацювання на заняттях архівних матеріалів та документальних джерел, які викладені в підручниках, посібниках чи об'єднані та систематизовані в хрестоматійних збірниках. Це дає можливість конкретизувати виклад матеріалу та наблизити студентів до історичної епохи. Як правило, до аналізу документів залучаються студенти, перед якими ставляться логічні завдання:

1. Коли був написаний історичний документ?
2. Хто автор цього документа?
3. Якими історичними обставинами було зумовлено появу цього документа?
4. Які історичні події відображено в документі?
5. Яке враження цей документ справляє на сучасників?

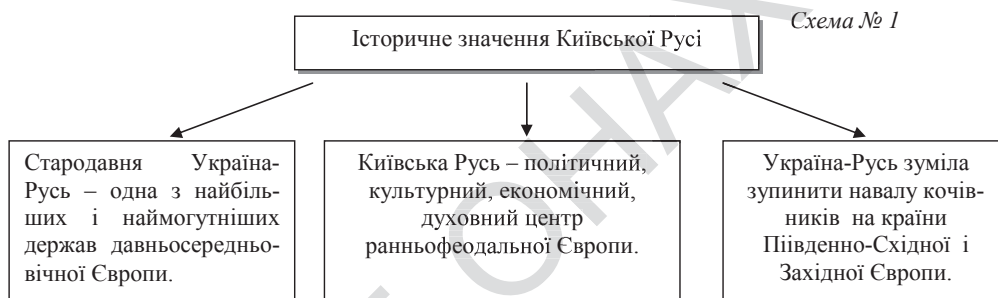
Організація роботи з текстовими таблицями та схемами

Ефективність навчання визначається конкретними знаннями, вміннями та навичками, які здобули студенти в процесі навчання. Велику допомогу в цьому їм надають узагальнювальні схеми та таблиці. Вони містять головне, найбільш суттєве: дати, події, факти, історичні поняття.

Робота зі схемами й таблицями може відбуватись у таких формах:

- а) відтворення викладачем крейдою основного змісту історичного матеріалу у вигляді схем та таблиць;
- б) нанесення запропонованого наочного матеріалу на папір, графічне та естетичне його оформлення;
- в) виведення схем і таблиць на екран за допомогою технічних засобів навчання;
- г) організація самостійної роботи студентів над таблицями та схемами в процесі уроку.

Схеми і таблиці можуть виконувати різноманітні функції, наприклад, узагальнення історичного матеріалу (див. схему № 1), чи формувати логічне мислення (див. схему № 2).

Вивчення історичних персоналій

У курсі “Історія України” та “Всесвітня історія” студенти зустрічають чимало історичних образів. Для значної категорії звернення до історичних персоналій є непростю проблемою. Тільки в курсі вітчизняної історії студент

має виявити знання історичних портретів, зокрема князів, гетьманів, керівників національно-визвольного руху, політичних діячів, видатних представників суспільного і культурного відродження.

Часто це не можна зробити тільки за шкільними підручниками, тому велика увага надається самостійній роботі, використанню довідкової, документальної та історико-публіцистичної літератури.

Для всебічного висвітлення історичних персоналій рекомендується:

1. Ознайомитися з найважливішими біографічними даними.
2. Простежити процес становлення особистості в конкретному середовищі.
3. Виявити історичні умови, що відіграли роль у формуванні поглядів, якостей особи.
4. Дослідити участь історичної особи в суспільному житті.
5. Визначити, інтереси якої соціальної групи, класу, політичної сили відбиває історична особа в своїй діяльності.
6. Виявити вплив конкретної історичної особи на окремі галузі життя чи суспільно-політичні процеси.
7. З'ясувати морально-психологічні якості історичної особи.
8. Показати коло однодумців і соратників історичної особи.
9. Визначити історичну роль особи та її вплив на певну сферу життя суспільства.

Робота з хронологією

У методиці викладання історії вироблено низку прийомів, які допоможуть студентам відновити чи збагатити свої знання з хронології.

Насамперед – це складання хронологічних таблиць. Студенти записують у хронологічній послідовності дати і назви подій, що допомагає закріпити їх у пам'яті.

В ході заняття вони повинні вивчити мінімум обов'язкових дат, щоб спираючись на них, уміти визначити в часі факти, історичні події.

Важливо не тільки механічно запам'ятати дату і подію, а й логічно пов'язати їх з характеристикою історичного явища та епохою. У загальному вигляді це можна зробити за схемою:

Дата	Зміст подій	Історична оцінка
------	-------------	------------------

Етапи роботи з історичною картою

1. Ознайомлення з історичними картами.
2. Вибір потрібної історичної карти.
3. Визначення місцезнаходження на карті об'єкта, про який іде мова.
4. Уявлення за допомогою карти історичних подій (напрямок походів, місць битв, стратегічних планів полководців, районів народних повстань і національно-визвольних рухів тощо); економічного розвитку, побуту, культурного поступу чи іншої епохи.
5. Прочитання історичної карти:
 - а) аналіз історико-географічних образів;
 - б) порівняння історико-географічних образів;
 - в) узагальнення історико-географічних картин.

Висновок

Сучасна історична освіта вимагає від викладача комплексного підходу щодо викладання історії з урахуванням вікових та психологічних особливостей студента. Щоб досягти бажаного результату і високих досягнень студентів необхідно впроваджувати інновації у навчально-виховний процес, формувати вміння цілісно сприймати історичні факти, критично та логічно мислити, вчити студентів аналізувати, обґрунтовувати власну думку, порівнювати, робити аргументовані висновки та оцінювати діяльність історичних діячів.

*Клименко О.Г.
викладач професійно-орієнтованих дисциплін,
голова циклової комісії інформаційних систем
Технікум промислової автоматики ОНАХТ*

«РАЦІОНАЛЬНА ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ НА ПРИКЛАДІ ВИВЧЕННЯ ПРЕДМЕТУ «АРХІТЕКТУРА КОМП'ЮТЕРІВ»

Самостійна робота вважається невід'ємною складовою частиною сучасного освітнього процесу.

Освітній процес в технікумі відрізняється від освітнього процесу в школі. Однією з найважливіших задач, які стоять перед студентами, є не тільки засвоєння навчальної програми, але й навчитися самостійно вчитися та засвоїти навички самостійної роботи.

Самостійну роботу можна розглянути як систему, яка має свою структуру. Компоненти цієї системи: мотиваційний, організаційний, рефлексивний, виконавчий, контрольний.

Мотиваційний компонент припускає необхідність вмінь активізувати свій опит, бачити життєвий сенс у виконанні роботи, підтримує високий рівень мотивації на усіх етапах самостійної роботи. Знання та використання прийомів стимулювання й настройка роботи особистого інтелекту. у свою чергу мотиваційна сфера студента залежить від їх характеристик.

Організаційний компонент включає наступні вміння визначають об'єму виконуємо роботи, виділення етапів роботи, постановка цілі та задачі, організація робочого перегляду, протягування допоміжних засобів. Крім того даний компонент пропанують визначений рівень, вмінь які допомагають керувати собою.

Рефлексивний компонент пропанують наявність вмінь визначають межі відомого та невідомого з метою отримати недостатню інформацію, критичність додій та вмінь.

Виконавчий компонент потребують від студентів визначеного рівня знань та вмінь; розвитку здібності до аналізу; навички роботи з інформацією.

Контрольний компонент включає до себе здібність оцінювати якість як кінцевого продукту так й окремих етапів самостійної роботи, вміння вибрати адекватні форми методи оцінки.